

Dr. Csilléry Alexandra ügyvéd

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
1027 Budapest, Tölgysfa utca 1-3.

Az Alkotmánybíróság
részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1370 -0 /2017	
Érkezett: 2017 JÚN 27.	
Példány: 1	Kezelőiroda: 28
Melléklet: 8 db	

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK 7.	
FOLYASÍRTÓ SZÁM	
KÉRTŐ SZÁM	
Postaigazgatóság: 4457/2017	Érkezett: 2017 -05- 0 4
PÉLDÁNY: 3 IV. + box	MELLÉKLET: 8 KÖZTÖK: meg
FOLYASÍRTÓ SZÁM: 33348/19	ELŐZMÉNY: 10/5

Alulírott dr. Csilléry Alexandra ügyvéd (1025 Budapest, Szépvölgyi út 52.) – mint a **Medina Tours Idegenforgalmi és Kereskedelmi Szolgáltató Kft.** indítványozó, egyben felperes meghatalmazott jogi képviselője – a NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (1134 Budapest, Dózsa György út 128-130.) alperes ellen a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által 29.K.33.349/2015/6. számon meghozott ítélettel szemben a Kúriához előterjesztett felülvizsgálati kérelmem folytán a Kúria által Kfv.V.35.197/2016/10. számon meghozott ítélet Alaptörvény ellenessége okán az alábbi

alkotmányjogi panasszal fordulok a Tisztelt Alkotmánybírósághoz

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróságról szóló (2011. évi CLI. törvény, a továbbiakban: Abtv.) 27.§ rendelkezései alapján folytassa le a Kúria Kfv.V.35.197/2016/10. számon meghozott ítéletének, valamint azzal összefüggésben az annak alapjául fekvő Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Fővárosi 29.K.33.349/2015/6. számon meghozott ítéletének az Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot és megállapítva a Kfv.V.35.197/2016/10. számon meghozott ítéletének, valamint azzal összefüggésben az annak alapjául fekvő Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Fővárosi 29.K.33.349/2015/6. számon meghozott ítéletének Alaptörvény-ellenességét szíveskedjék azokat megsemmisíteni az alábbiakban kifejtett indokaink alapján.

I n d o k o l á s

I.

Tényállás és előzmények ismertetése

Az indítványozó (egyben felperes) társaságnál az adóhatóság ellenőrzést folytatott. Az ellenőrzés eredményeképpen az indítványozó társaság terhére az adóhatóság általános forgalmi adó adónemre adóhiányt tárt fel és állapított meg – előbb ellenőrzési jegyzőkönyvben, majd az észrevételek nyomán elsőfokú határozatban –, amely mellett adóbírságot szabott ki és pótlék megfizetésére kötelezte az indítványozót. Az indítványozó a hatósági eljárásban természetesen élt jogorvoslati jogával és megfellebbezte az elsőfokú adóhatósági határozatot. A hatósági eljárások lezárultát követően az indítványozó társaság képviseletében bírósági felülvizsgálatát kértük az indítványozó ügyében meghozott másodfokú adóhatósági határozatnak. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 25.K.33.155/2013/4. számú ítéletével helyt adott az indítványozó, mint felperes

28/B

keresetének, és megsemmisítette az alperesi adóhatóság határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal. Hangsúlyozni kívánjuk, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 25.K.33.155/2013/4. számú ítéletében olyan közösségi jogi, EUB bírósági döntésekre alapította álláspontját, melyekre az indítványozó, mint felperes hivatkozott.

Ezt követően az alperes adóhatóság felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, mint felülvizsgálati bírósághoz. Tárgyalás tartását alperes azonban nem kérte, így *a Kúria tárgyalás tartása nélkül meghozott Kfv.V.35.248/2014/3. számú végzésével hatályon kívül helyezte* a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét és az első fokon eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Végzése indokolásában nem a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének rendelkező részét kifogásolta, tartalmában nem találta megalapozatlannak a Fővárosi Közigazgatási- és Munkaügyi Bíróság korábbi ítéletét.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak a megismételt peres eljárás során másik tanácsa bírálta el a felperes keresetét, mint a korábban eljáró tanács. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a megismételt eljárásában valamennyi felperesi indítvány elutasításával *a korábbi döntésével teljes mértékig ellentétes álláspontra helyezkedve elutasította a felperes keresetét 29.K.33.349/2015/6. számon meghozott ítéletével*, annak ellenére, hogy ezt semmi nem indokolta, így természetesen volt, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához.

A Kúria Kfv.V.35.197/2016/10. számon meghozott ítéletével hatályában fenntartotta a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 29.K.33.349/2015/6. számon meghozott ítéletét.

Álláspontunk szerint a Kúria Kfv.V.35.197/2016/10. számú ítéletének meghozatala a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességgel történt, ezen túlmenően pedig álláspontunk szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vet fel az alábbiakban kifejtettek szerint.

II.

A támadott bírói döntés Alaptörvény ellenességének indokai

Álláspontunk szerint a Kúria Kfv.V.35.197/2016/10. számú ítéletének meghozatala a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességgel történt, s mint az ügy érdemében hozott döntés illetőleg a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Az indítványozó a Kúria Kfv.V.35.197/2016/10. számú ítéletét postai kézbesítés útján, 2017.02.27. napján vette át, a 60 napos határidő 2017.04.28. napján, azaz a mai napon telik el.

A Kúria Kfv.V.35.197/2016/10. számú ítéletének meghozatala során álláspontunk szerint megsértette az indítványozónak az Alaptörvényben rögzített alábbi jogait:

A Kúria döntése meghozatalával megsértette az **Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésében** foglalt jogait. A hivatkozott Alaptörvényi rendelkezés az alábbi:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Magyarország 2004. május 01. napja óta tagja az Európai Uniónak, melynek egyik legfontosabb működési alapelve a közösségi jog elsőbbsége.

Az elsőbbség elve értelmében az európai jog a tagállamok nemzeti jogai felett áll. Az elsőbbség elve minden kötelező erejű európai jogi aktusra érvényes. Ennek megfelelően a **tagállamok nem alkalmazhatnak az európai joggal ellentétes nemzeti rendelkezést.** Az elsőbbség elve biztosítja az európai jognak a nemzeti jogok feletti felsőbbrendűségét. Ez az európai jog egyik alapelve. A közvetlen hatály elvéhez hasonlóan az elsőbbség elvét sem tartalmazzák a szerződések, hanem az Európai Unió Bírósága alakította ki.

Az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) a **Costa kontra Enel** ügyben hozott, 1964. július 15-i ítéletben alakította ki az elsőbbség elvét. Ebben az ítéletében az **EUB kimondja, hogy az európai intézmények által alkotott jog beépül a tagállamok jogrendszerébe, amelyek kötelesek azt tiszteletben tartani. Az európai jog tehát elsőbbséget élvez a nemzeti jogok felett. Így amennyiben egy nemzeti szabály valamely európai rendelkezéssel ellentétes lenne, úgy a tagállamok az európai rendelkezést kötelesek alkalmazni.** A nemzeti jog nem válik érvénytelenné és nem helyezik hatályon kívül, de a kötelező erejét felfüggesztik (ezt nevezik akként: set aside). Az EUB később pontosította, hogy **függetlenül attól, hogy valamely nemzeti jogi aktust az érintett európai jogi aktus előtt vagy után fogadták el, az európai jog elsőbbsége valamennyi nemzeti jogi aktusra alkalmazandó.** A nemzeti joggal szemben tehát felsőbbrendűvé vált az európai jog, az elsőbbség elve tehát az európai jog által azonos jogvédelmet biztosít minden állampolgár – és ezáltal nyilvánvalóan a közösség területén bejegyzett jogi személy, így az indítványozó – számára az EU területén.

Az európai jog nemzeti jogok feletti elsőbbsége abszolút. Következésképp valamennyi kötelező erejű európai jogi aktus elsőbbséget élvez, függetlenül attól, hogy az elsődleges jogból vagy a másodlagos jogból származik-e. Ugyanígy valamennyi nemzeti jogi aktus, jellegétől függetlenül, alárendelt ennek az elvnek: törvény, rendelet, végzés, rendelkezés, körlevél stb., függetlenül attól, hogy e jogi aktusokat a tagállam végrehajtó vagy törvényhozó hatalma alkotta. **A bíróságok is alárendeltek az elsőbbség elvének.** A bíróságok által alkotott jognak, az ítélkezési gyakorlatnak tiszteletben kell tartania az uniós jogot.

E helyütt kell konkretizálnunk, hogy **a Kúria a Kfv.V.35.197/2016/10. számú ítéletének [12] bekezdésében kifejezetten értekezik arról, hogy az indítványozó az európai jogra és a közösségi jog elsőbbségének kérdését is felvető EUB döntésre hivatkozik.**

Megjegyzést érdemel továbbá, hogy az EUB álláspontja szerint **az egyes nemzeti alkotmányok is alárendeltek az elsőbbség elvének. A tagállami bírák feladata tehát, hogy ne alkalmazzák az európai joggal ellentétes alkotmány rendelkezéseit.**

A tagállami bírák kötelesek betartatni az elsőbbség elvét. A tagállami bírák adott esetben az **előzetes döntéshozatali eljárás** eszközével is élhetnek, **amennyiben kétségeik merülnek fel az elv alkalmazásával kapcsolatban.** 1990. június 19-én hozott ítéletében (Factortame ügy) a Bíróság kimondta, hogy valamely nemzeti jogszabály érvényességének ellenőrzése

iránt indított előzetes döntéshozatali eljárás esetén a nemzeti joghatóság köteles azonnal felfüggeszteni a nemzeti jogszabály alkalmazását mindaddig, amíg kézhez nem kapja a Bíróság által javasolt megoldást és az ítéletet, amelyet a bíróság az ügy érdemében hoz.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az az eljárás, amely lehetővé teszi valamely nemzeti bíróság számára, hogy egyelőre folyamatban lévő eljárás keretében az EUB álláspontját kérje a közösségi jog értelmezéséről vagy érvényességéről. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem ezzel eszközt biztosít arra, hogy a közösségi jogot az Európai Unió egész területén egyformán alkalmazzák.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem egyike azoknak az eljárásoknak, amelyeket az EUB előtt lehet indítani. Ezzel az eljárással a tagállamok nemzeti bírái élhetnek. A bírák azzal a kérdéssel fordulhatnak a Bírósághoz, hogy nyilatkozzon az európai jog értelmezéséről vagy érvényességéről valamely, előttük folyamatban lévő eljárásban. A többi igazságszolgáltatási eljárással ellentétben tehát az előzetes döntéshozatal iránti kérelem **nem egy európai vagy nemzeti jogi aktussal szemben indított kereset, hanem egy, az európai jog alkalmazásáról szóló kérdést tesznek fel.**

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tehát egy, a bírótól a bírőig terjedő eljárást jelent. Bár a jogvitában érdekelt bármelyik fél indítványozhatja az előzetes döntéshozatal iránti kérelem kezdeményezését, a nemzeti bíróság dönt az eljárás Bíróság előtt történő megindításáról.

E tekintetben az EU működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 267. cikke pontosan meghatározza, hogy a végső fokon eljáró bíróságok, azaz azok a bíróságok, amelyeknek határozatai ellen nincs jogorvoslati lehetőség, kötelesek előzetes döntéshozatal iránti eljárást kezdeményezni az Európai Unió Bíróságánál kivéve, ha a Bíróság már úgy határozott az ügyről, hogy a szóban forgó uniós jogi norma értelmezése nyilvánvaló.

Ha és amennyiben tehát a Kúria a Kfv.V.35.197/2016/10. számú ítéletének meghozatala során úgy látta helyesnek, hogy az ítélete [12] bekezdésében is említett elé tárt közösségi jogi aktusok és EUB ítéletek irrelevánsak, úgy az EUMSZ 267. cikke alapján kötelessége lett volna előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezzen annak érdekében, hogy ezáltal ne korlátozza az indítványozót jogorvoslatához való jogának gyakorlásában. Ellenkező esetben egyetlen lehetősége lett volna: elfogadva, hogy az EUB korábban már hozott az ügyben releváns döntést – ezáltal felesleges és indokolatlan az előzetes döntéshozatali eljárás – helyt ad a felperes keresetében foglaltaknak ahogyan tette azt korábban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 25.K.33.155/2013/4. számú ítéletében.

A nemzeti bíróságok ugyanis minden esetben kötelesek a Bírósághoz fordulni, ha egy európai rendelkezés értelmezésével kapcsolatban kétségeik merülnek fel.

Ennek elmaradása ezáltal a Kúria álláspontunk szerint Alaptörvény-ellenesen hozta meg ítéletét és döntéshozatala, illetve az ügy érdemében hozott döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát (XXVIII. cikk (7) bek.) sérti.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróságról szóló (2011. évi CLI. törvény, a továbbiakban: Abtv.) 27.§ rendelkezései alapján folytassa le a Kúria Kfv.V.35.197/2016/10. számon meghozott ítéletének, valamint azzal összefüggésben az annak alapjául fekvő Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Fővárosi 29.K.33.349/2015/6. számon meghozott ítéletének az Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot és megállapítva a Kfv.V.35.197/2016/10. számon meghozott ítéletének, valamint azzal összefüggésben az annak alapjául fekvő Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Fővárosi 29.K.33.349/2015/6. számon meghozott ítéletének Alaptörvény-ellenességét szíveskedjék azokat megsemmisíteni a fentiekben kifejtett indokaink alapján.

Egyéb nyilatkozatok

Indítványozó kijelenti, hogy **hozzájárul** adatai nyilvános kezeléséhez és ahhoz, hogy adatai nyilvánosságra kerüljenek.

Indítványozó nyilatkozik, hogy **jelenleg bírósági felülvizsgálati eljárás, jogorvoslat a törvényesség érdekében vagy perújítás nincsen folyamatban.**

Indítványozó nyilatkozik a fentiekben kifejtettekkel összefüggésben, hogy a **jogorvoslati jogait** (Art. szerinti észrevételezési, majd fellebbezési jog, illetve a másodfokú közigazgatási határozattal szemben előterjesztett kereset, majd a bíróság ítéletével szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán lezajlott felülvizsgálati eljárás keretében) **kimerítette**, így a jelen alkotmányjogi panaszon kívül **más egyéb jogérvényesítési, jogkeresési módja, lehetősége nincsen**. E körben külön hivatkozni kívánunk arra, hogy az EUB előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére annak ellenére nem került sor, hogy ez az EU működéséről szóló szerződés 267. cikkének rendelkezéseivel összefüggésben kötelező lett volna, így az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésében rögzített jogorvoslati jogát, ami álláspontunk szerint elvitathatatlanul ahhoz vezetett, hogy az indítványozónak jelenleg nincs további jogorvoslati lehetősége, ami pedig lett volna (előzetes döntéshozatali eljárás), annak lehetőségétől pedig megfosztotta a Kfv.V.35.197/2016/10. számú ítéletet meghozó Kúria az indítványozót.

Beadványomhoz mellékelten csatolom:

1. *A Kúria Kfv.V.35.197/2016/10. számon meghozott ítéletének másolatát*
2. *A képviseleti jogosultságomat igazoló ügyvédi meghatalmazásomat*

Budapest, 2017. 04. 28.

Tisztelettel:


dr. Csilléry Alexandra
ügyvéd



